

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven og selskabsskatteoven. (Opfølgning på pinsepakken m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 17/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Lovforslaget er en opfølgning af pinsepakkens pensionsdel.

Med vedtagelsen af pinsepakken blev der nedsat en følgegruppe, der skulle opfange og påpege de problemer, der opstod i forbindelse med at gennemføre ændringerne i lovgivningen.

Jeg husker, at da vi havde tredjebehandlingen af den del af pinsepakken, gav skatteministeren udtryk for, at det for ham var vigtigt, at han havde en sådan følgegruppe, sådan at de nødvendige justeringer, der ville komme, også blev foretaget og blev foretaget på et ordentligt grundlag.

Det var jo helt klart, at det ikke var ukompliceret at foretage en række ændringer i beskatning af afkast på pensionsområdet, men hovedsigtet med at give pensionskasserne bedre muligheder for at placere hovedopsparingen i aktier var jo absolut positiv og en meget vigtig del af den beslutning, der blev truffet tilbage i juni 1998.

Det er naturligvis også afgørende, at der ikke er tvivl om, hvordan aktieskatten og den nye pensionskat på 26 pct. beregnes. Jeg skal sige, at aktieskatten jo er 5 pct. Pensionsskatten afløser den realrenteafgift, der jo som bekendt blev indført i 1993 af den daværende borgerlige regering.

Med lovforslaget sker der en justering af reglerne for beskatning af afkast af datterselskaber, og derudover sker der med lovforslaget efter ønske fra branchen en udsættelse af ændringen af opgørelsesmetoden, således at pensionsbranchen først fra år 2002 overgår til opgørelse efter lagerprincippet, når gevinst og tab skal opgøres.

Pensionsbranchen har jo siddet med i den nedsatte følgegruppe, og branchen udtrykker

sig som udgangspunkt positivt over for lovforslaget, men er dog kritisk over for enkelte punkter. Jeg vil godt lægge vægt på det synspunkt, vi har modtaget fra pensionsbranchen, hvor man som sagt siger: Langt hen ad vejen er der tale om et positivt lovforslag.

I Socialdemokratiet er vi positive over for at medvirke til de ændringer, der er foreslået, men vi afventer naturligvis udvalgsbehandlingen, da der jo er tale om et meget kompliceret lovstof, som absolut kræver en nøje behandling, men vi er også klar over, at skal vi have loven sat i kraft fra 1. januar 2000, så er det vigtigt, at vi får et hurtigt udvalgsarbejde.

Mariann Fischer Boel (V):

Nu hørte jeg den socialdemokratiske ordfører sige, at det her var en opfølgning af pinsepakken. Jeg vil nu kalde det en opfejning; det synes jeg måske dækker lidt mere over de faktiske forhold. Men det er rigtigt, som hr. Jens Peter Vernersen sagde, at skatteministeren sidste sommer i forbindelse med vedtagelse af pinsepakken nedsatte en følgegruppe, der skulle påpege nogle af de største skavanker i pensionsafkastbeskatningsloven, og nogle af de resultater, som den arbejdsgruppe kom med, er så nu indarbejdet i lovforslag nr. L 93.

Jeg er også enig med hr. Jens Peter Vernersen i, at der langt hen ad vejen er tale om et positivt forslag, men jeg er nødt til at sige til skatteministeren, at det er fuldstændig uacceptabelt, at der bliver fremsat et forslag af denne her kaliber på det her sene tidspunkt på året. Vi står jo i en situation, at det her forslag skal være vedtaget til ikrafttrædelse 1. januar 2000, og vi har så fra nu af og frem til den 8. december 1999, der er sidste frist for afgivelse af betænkninger til de forslag, der skal vedtages, inden vi går på juleferie. Så jeg mener, at vi har alt for kort tid til udvalgsbehandling af det her uhyggelig komplicerede forslag, og jeg må jo nok sige, at jeg finder det vanskeligt at overskue konsekvenserne af lovforslaget. Altså vi kan godt læse, hvad der står, man hvad er det så for nogle konsekvenser, de beslutninger vil få for branchen, altså for pensionselskaberne? Hovedproblemet er jo, som der lægges op til, at livsfor-sikringsselskaberne og pensionskasserne nu skal sambeskattes med datterselskaberne, og reglerne ser ud til at være utrolig komplicerede og ikke mindst afhængige af, om der er sambeskatning efter selskabsskatteoven eller ikke.

Et andet problem er afkast i udenlandske livsforsikringsdatterselskaber, og det vil være meget uheldigt, hvis forslaget hindrer, at danske livsforsikringselskaber får mulighed for at konkurrere ud over landegrænserne.

Et tredje problem er så datterselskabsreglens afgrænsning på de 25 pct.'s ejerskab. Så vidt det fremgår, vil det være vanskeligt, hvis man kun ejer 25 pct., at fremskaffe oplysninger, der skal ligge til grund for, hvordan man beskatter afkastet i datterselskabet.

Men jeg vil sige til skatteministeren, at der er mange uafklarede spørgsmål, som vi må prøve, om vi kan nå at få belyst tilstrækkeligt under udvalgsbehandlingen. Det skal ikke skorte på velvilje, men jeg synes, forslaget er utrolig kompliceret, og hvis vi skal gøre vores arbejde ordentligt, bliver vi også nødt til at have den tid, der er nødvendig.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, kan ikke være til stede her i dag, og derfor skal jeg på hans vegne blot sige, at pinsepakken har Det Konservative Folkeparti hverken lod eller del i. Det er vi glade for, også på baggrund af de oplysninger, vi fik her til morgen om, hvordan pensionister bliver flået i ejendomsværdibeskatning. Vi har ikke fortrudt, at vi stod uden for gennemførelsen af pinsepakken.

Nu skal der så endnu en gang fejes op, og der kan jeg sige, at ligesom vi hverken ville have lod eller del i pinsepakken, så vil vi heller ikke have hverken lod eller del i opfejningen efter pinsepakken, men den nærmere tilkendegivelse om vores stillingtagen til lovforslaget ved tredje behandling vil selvfølgelig fremgå ved den lejlighed og på baggrund af den udvalgsbehandling, som forslaget nu vil blive underkastet.

Anne Baastrup (SF):

Da vores ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg kort fortælle, at det er svært at gennemskue det her lovforslag, og det er hr. Aage Frandsen, der har skrevet, at det er et lovforslag, der er meget vanskeligt at gennemskue.

Det er vanskeligt at gennemskue, om det løser de administrative problemer, og om det giver samme provenu. Så udtrykkes det jo så flot i bemærkningerne, at det giver afkald på et utilsigtet merprovenu, hvor spørgsmålet så er, om det er utilsigtet at give afkald på et tilsigtet merprovenu.

Ja, men sådan som vi har forstået det, så retter lovforslaget op på nogle af de problemer, der er i den eksisterende lov med hensyn til administrerbarheden, og vores udgangspunkt er, at vi støtter lovforslaget, men vi går selvfølgelig i gang med udvalgsarbejdet med stor omhu, for det er et svært lovforslag.

Klaus Kjær (DF):

Hovedformålet med lovforslaget er at fjerne nogle uhensigtsmæssigheder i pensionsafkastbeskatningsloven, som er blevet afdækket ved drøftelser med pensionsbranchen. Ændringerne i pensionsafkastbeskatningsloven var igen en følge af pinsepakken.

I modsætning til mange af de andre reparationslove som følge af pinsepakken er disse nu foreslåede justeringer sådan set planlagt, forstået på den måde, at det i forbindelse med lovens vedtagelse blev besluttet at nedsætte en følgegruppe, som fik til opgave at opfange og påpege problemer, der opstod i forbindelse med ændringerne i lovgivningen.

Der er således ikke tale om de sædvanlige hovsaløsninger, men det er et udtryk for, at man fra starten har været opmærksom på, at der kunne opstå visse problemer og behov for justeringer, og det er i sig selv meget fornuftigt, at man i sin tid har gjort det.

Af hørings svarene til nr. L 93 fremgår det imidlertid, at der fortsat er visse betænkeligheder og problemer, som tilsyneladende ikke afhjælpes af lovforslaget. Lovforslaget er i øvrigt meget kompliceret og teknisk præget, og jeg deler fuldt ud fru Mariann Fischer Boels bekymring over den sene fremsættelse og den forcerede behandling, som det nødvendigvis må medføre i udvalget.

Dansk Folkeparti vil under udvalgsbehandlingen nærmere søge at udrede, hvori de rejste problemstillinger består, og vi vil herefter fremkomme med vores endelige stillingtagen til lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre var som bekendt med i pinsepakken, en pinsepakke, som i øvrigt får stor ros fra internationale organisationer med hensyn til den måde, den virker på, opbremsning i tide osv.

Jeg skal i al korthed sige på vegne af Det Radikale Venstre, at vi selvfølgelig kan tilslutte os lovforslaget på foranledning af den følge-

gruppe, der har arbejdet meget intenst med problemstillingen.

Vi kan tilslutte os lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Da vi lavede pinsepakken, var vi jo godt klar over, at vi kom igennem sådan nogle runder – det er vel den tredje bog, vi behandler om pinsepakken bare i den her samling – for at justere, og vi er da også positivt indstillede over for at gå ind i arbejdet omkring den her justering.

Jeg vil dog sige: Én af de ting, vi er tilfredse med i opstramningen uden videre, er dér, hvor man siger, at en flerhed af skattepligtige, der tilsammen har et datterselskab, alle sammen skal beskattes, som om de selv havde datterselskabet. Så vidt jeg kan se, så var det noget af det, Kurt Thorsen var i gang med omkring sine ejendomsselskaber og hele opbygningen, og det er også derfor, at jeg stadig væk har den overbevisning, at PFA var mere interesseret i Thorsens projekt, end André Lublin er indstillet på at indrømme i offentligheden. Der er jo ingen tvivl om, at den flerhed af pensionskasser dér mente, at de kunne gå sammen og på den måde omgå den stramning, der lå i pinsepakken på beskatningen.

Sådan er de jo, de der pensionskassedirektører – selv om de jo godt ved, at det er en utrolig skattebegunstigelse, der sker på pensionsområdet af dem, der har egen pensionsopsparring, så prøver de alligevel at udvide skattebegunstigelsen ved at undslå sig at betale de skatter, der er vedtaget her i Folketinget. Det ser ud, som om det er et godt sted, vi får lukket en spekulationsmulighed. Det støtter vi selvfølgelig.

Vi er lidt mere betænkelige ved det, der hedder punkt 2.1 om at indskrænke anmeldelsesområdet for, hvilke datterselskaber, der er omfattet. Altså, det var jo i øvrigt det, vi var meget optaget af; at man ikke bare ved at putte sine aktiviteter ned i et datterselskab kunne undgå den beskatning, der er pålagt med loven her. Jeg kan godt sige nogle af begrundelserne for, at det skal gøres, men vil alligevel dyrke det lidt under udvalgsarbejdet, om det er klogt at indskrænke denne tvungne sambeskatning med datterselskaber her så meget, som det er foreslået.

Afsluttende vil jeg bare sige, at man også kan gøre sig overvejelser om klogskaben i, at vi tillader, at finansielle institutioner opbygger sig så kompliceret, som de gør. Altså, når den her bog er så tyk, så er det jo dels, fordi det er en grun-

dig forklaring på, hvad det er, der foregår, og hvad andre har sagt til det. Men når vi hele tiden skal vedtage de her omfattende regler, der er utrolig komplicerede, så er det jo, fordi vi er ovre i Erhvervsministeriets regi – nej, det hedder i dag i Økonomiministeriets regi – hvorfra man har tilladt, at finansielle koncerner må opbygge sig i nogle konstruktioner med datterselskaber og datterselskabers datterselskaber og holdingselskaber, og hvad ved jeg, som gør, at det praktisk talt er umuligt at gennemskue.

Jeg mener i øvrigt også, at det øger usikkerheden i den finansielle sektor, for med så komplicerede konstruktioner er det også meget sværere at gennemskue, om en finansiell koncern er på vej til at gå ned, altså er i økonomiske vanskeligheder, fordi det ganske enkelt for alle, selvfølgelig for kunder, men også for ejere og for tilsynsmyndighederne, er utrolig kompliceret at være sikker på, at vi helt har tjek på, at her ikke er en finansiell virksomhed, der har sminket regnskaberne og har et dårligere resultat, end det tilsyneladende ser ud.

Så der er faktisk, mener jeg, ved at opbygges ikke bare noget, der er svært at gennemskue, men også en øget usikkerhed på, om de finansielle virksomheder er så velfunderede, som vi må kræve af en virksomhed, vi betror vores penge. Derfor synes jeg igen, igen: Når vi ser sådan et lovforslag her, så mener jeg, at det er meget uklogt, det vi tillader i øjeblikket, hvad angår opbygning af finansielle koncerner i Danmark.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Pensionsafkastbeskatningen var jo en del af pinsepakken. Vi var imod den lovgivning.

Det, der så foreligger her, er, at der har været en følgegruppe, som har vurderet den lovgivning, og så vidt jeg kan skønne, så er der tale om forbedringer set ud fra vores synsvinkel. Dog må jeg selvfølgelig tage det lille forbehold, når man står med den store bog, om man har forstået alle detaljer. Det tror jeg vi kan have svært ved på så kort tid, men ud fra min overordnede vurdering og de informationer, jeg har kunnet skaffe mig, så er der tale om en forbedring, og derfor vil vi stemme for lovforslaget.

Men vi er da spændt på, om der yderligere kommer nogle oplysninger under udvalgsarbejdet, for så vidt jeg også har forstået, er der stadig uafklarede ting, og det kan ske, at der er nogle ting, som dukker op under udvalgsarbejdet, som nødvendiggør et ændringsforslag.

Men vores grundholdning: En forbedring i forhold til den bestående retstilstand, og vi stemmer for forbedringer.

Kim Behnke (FRI):

I sidste folketingssamling brugte vi meget tid på at diskutere begrebet lovkvalitet, og af det materiale, der blev konsensus om i Folketinget, fremgår jo, at noget af det, vi skal passe på, er ikke at forcere behandlingen af teknisk kompliceret lovstof.

Den dag, hvor det her forslag blev fremsat, og det er jo altså kun seks arbejdsdage siden, da havde vi en anden behandling af et lovforslag fra skatteministeren. Det var også opfejnning på pinsepakken. Det lovforslag, vi har her foran os, er kun på 87 sider. Det, vi havde til behandling for en uge siden, var på 90 sider, tror jeg.

Da ugeplanen for Folketinget blev lavet for den her uge, da var det her lovforslag ikke sat på til behandling, men lige pludselig i går får vi besked om, at man ønsker en første behandling af L 93, altså et lovforslag på 87 sider. Et lovforslag, som for størstepartens vedkommende er meget kompliceret og teknisk stof. Bevares, der har siddet et udvalg og kigget på tingene, og forslaget har været til høring, men det må jo aldrig udvikle sig til, at Folketinget alene lader sig spise af med bemærkninger fra brancheorganisationer og fra særligt nedsatte udvalg.

Det må være sådan, at Folketinget og Folketingets medlemmer selvstændigt tager stilling til det, der bliver lagt frem. For den dag, det går galt, er det jo ikke brancheorganisationer eller særligt nedsatte udvalg, der påtager sig ansvaret, så er det alene Folketingets ansvar.

Hvad har vi så til at behandle det her lovforslag? Ja, vi har, som vores udmærkede udvalgsformand, fru Mariann Fischer Boel, har været inde på, seks mødedage. Så kunne man sige, at hvis det var det eneste, Folketingets Skatteudvalg havde på sit bord, så overkom vi det jo nok. Men der ligger jo et bjerg af afgiftsforslag, som – afhængigt af, hvem regeringen laver finanslovaftale med – også skal presses igennem på selv samme seks mødedage. Derfor er det vores vurdering i Frihed 2000, at det her ikke er særlig forsvarligt, og det er klart i strid med de løfter, vi gav hinanden om forbedring af lovkvaliteten.

Kigger vi så på selve lovforslagets indhold, bevares, så er det også vores vurdering, at det er korrekte og rigtige ændringer, der finder sted, og at de i det store og hele er fornuftige.

Men vi har ikke en jordisk chance for på så kort tid at vide, om det nu også teknisk er korrekt, eller om der skjuler sig en fejl hist og pist, som vi så skal til at feje op i næste folketingssamling.

Derfor er det vores vurdering, at vi skal give det her forslag den fornødne tid og tillade, at de folk, der kommer til at skulle leve efter de her regler, får mulighed for at sætte sig ind i dem og se konsekvenserne og eventuelt opdage, om der er hjørner, der trænger til at blive rettet op. For ingen er jo interesseret i, at Folketinget vedtager sjuskede love, og derfor er det også mit håb, at skatteministeren vil være indstillet på, at vi gør vores arbejde ordentligt.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er rigtigt, at det er et kompliceret forslag. Det er jo sådan set også fremgået af debatten. Der er en tendens til, at hvis forslaget er meget kompliceret, så taler man hellere om proceduren, eller hvor mange sider det nu er udgivet i, for så er man jo fri for at forholde sig så meget til substansen, og det kan jeg sådan set godt forstå, men jeg synes bare, at det er lidt træls.

At det, at et forslag rummer vældig mange sider, skal gøres til et problem, er underligt. En meget, meget stor del af de sider er noget, der udspringer af det, Folketinget og regeringen har aftalt med hinanden, nemlig at vi i ministerierne skal være grundige med at servicere Folketinget – og det synes jeg er rigtigt – i forhold til høringssvarene, i forhold til at sammenstille de gamle tekster med de nye tekster osv. Lovforslaget som sådan fylder knap otte sider.

Dermed siger jeg ikke noget om, at de otte sider ikke er komplicerede. Det er de bestemt. Lad mig bryde sammen og tilstå: Jeg ville være ked af at blive forhørt i den enkelte detalje, selv om jeg har gjort mig umage, og selv om jeg er blevet manuduceret. Men det hænger jo også sammen med, som hr. Frank Aaen sagde, at vi bevæger os i en vanvittigt kompliceret verden. Det er jo lidt den samme problemstilling, man befinder sig i, når man sidder derhjemme ved sit eget spisebord med sin forsikringspolice foran sig og gerne ville kunne gennemskue det hele i den forsikring, man har tegnet hos sit forsikrings-selskab; så synes man også, at det er svært at gennemskue det. Og det er altså virksomheder med den kompleksitet, som vi også lovgivningsmæssigt skal forholde os til. Det er virksomheder, som ikke er blevet mindre komplekse, fordi de er blevet endnu mere grænseoverskridende.

Se, nu har jeg jo også snakket meget om procedurene, fordi det er meget kompliceret, men det arbejde, der er lavet her, er lavet i et tæt samarbejde med dem, der her i landet har den største ekspertise. Altså ikke kun Skatteministeriet, men vi har haft brancherne meget tæt med, og når det kommer senere, end også jeg er glad for, vil jeg gerne sige, så er det, fordi der har været nogle ting, vi skulle have på plads. Og vi har ikke ment, at det var rigtigt at komme til Folketinget, før vi følte os trygge ved, at vi havde været nede i selv de sværeste diskussioner med de folk, vi har siddet og klaret det her af med.

Jeg synes så i øvrigt ikke, at der er nogen stor grund til på det her punkt at kritisere meget. Vi vedtog en lovgivning tilbage i juni måned 1998, som for langt hovedpartens vedkommende først får virkning for år 2000, og vi har så haft en lejlighed til virkelig at gennemgå med dem, der er de største interessenter, om der er nogle ting, der skal justeres på, og det er så det resultat, man er kommet til her.

Fru Mariann Fischer Boel nævnte konkret spørgsmålet om 25 pct. – altså, hvis man ejer 25 pct. eller derover, så kommer man ind under den tvungen sambeskatning – og hun spurgte: Kan man få de oplysninger, man skal have? Det er jo selvfølgelig et synspunkt, jeg også er blevet mødt med i processen. Og dertil må jeg jo så sige til fru Mariann Fischer Boel, at i hvert fald vedtog vi sammen, i december måned 1998, så vidt jeg husker, et lovforslag, der i forhold til det generelle omkring CFC-beskatning har den samme regel. Og derfor ville jeg stærkt advare imod, at vi begynder at flytte på noget i forhold til den regel.

Det er faktisk en kopiering af den samme regel, både i forhold til hvor stor ejerandel man skal have, og hvor stor en del man skal have i kapitalindtægter, før man bliver omfattet. Så det er noget, som vi i hvert fald beder andre om at håndtere, og det må forsikringsbranchen også. Jeg er ikke indstillet på – det klare signal vil jeg gerne give – at bløde op og flytte på det.

Måtte jeg så også sige i diskussionen om, hvornår det her lovforslag skal være færdigt: Det er noget, Folketinget beslutter. Det ville være meget, meget hjælpsomt i forhold til de virksomheder, vi henvender os til med det her, hvis vi kan have det færdigt. Og dér er jeg jo altså så nødt til at sige til branchen, at hvis det er sådan, at branchen over for Folketinget og udvalget spiller med i forhold til at være hurtig

på banen dér, hvor man mener, at der er noget, og ikke trække alle de gamle krikker ud af stalden for én gang mere at prøve at argumentere for det, man godt ved, man ikke kan få, fordi man har bevæget sig ud over det, som i hvert fald et politisk flertal her i huset mener skal gives til dem, ja, så kan de selv medvirke til det. Og derfor vil jeg være utrolig glad for, om lovforslaget kan vedtages, inden vi går på juleferie.

Jeg må så indrømme, at der er noget, der tyder på, at hr. Kim Behnke har besluttet at holde ferie lidt tidligt, når han siger, at der er seks mødedage tilbage. Jeg kan i hvert fald tælle i min kalender, at jeg har en hel del flere, inden der bliver noget, der hedder jul, også her i Folketinget.

Så hvis det er sådan, at den øvrige del af Folketinget vil bruge alle dagene, så kan vi måske i fællesskab få gennemført det her arbejde på en god og ordentlig måde, og jeg medvirker alt det, jeg kan, og de folk, jeg har til min rådighed, vil gøre alt det, de kan, for at stå til rådighed for Folketingets Skatteudvalg, for Folketinget og sørge for at få svaret lige så hurtigt, vi overhovedet er i stand til.

Så mit håb er, at det kan lykkes. Men det er klart, at når lovforslaget skal vedtages, så skal Folketingets flertal føle, at det også har nået et resultat, det er rimelig trygt ved. Og dér har jeg så også den lille opfordring til de folk, som vi har ude på den anden side, som har den store ekspertise på det her, at de også tænker i de baner.

Jeg tror, det var sådan lidt overordnede bemærkninger til forslaget, og så i øvrigt en tak for en venlig modtagelse fra et flertal. Også tak til dem, der har været kritiske, men lovet at gå positivt, konstruktivt ind i arbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg var jo egentlig lidt ked af, at skatteministeren tager det personligt, når vi er nogle, der er lidt optaget af Folketingets lovkvalitetsarbejde. Det burde da også ligge skatteministeren på sinde.

Og sammenligningen med, at man sidder hjemme ved køkkenbordet og læser i sine forsikringspolicer og har svært ved at overskue det, og så til, hvad Folketinget laver, ja, hvis det er ministerens indtryk af, hvad folketingsarbejde går ud på, så kan jeg blive endnu mere bekymret. Fordi forskellen er jo den, at de beslutninger, vi i vores familie træffer ved vores

køkkenbord, vedrører os selv og vores egen familie, hvorimod de beslutninger, der træffes i denne sal, har konsekvenser for hele landets befolkning, i og med at de bliver lov, når tingene er vedtaget ved en tredje behandling.

Jeg ved ikke, om det her forslag åbner nye huller, så personer af Kurt Thorsen-kaliberen kan begynde at excellere i ting og sager, om der er selskabstømmere osv., der kan gå i gang. Eller om det i den anden ende giver en urimelig beskatning, som giver unødigt provenu ned til skatteministeren. Jeg ved ikke, hvor på den linje vi er. Men vi er ikke interesseret i at være nogen steder på den linje. Og derfor et ønske om, at vi gør tingene ordentligt.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Men hr. Kim Behnke, det er jo en bestræbelse, som vi to aldrig ville kunne komme op at slås om i forhold til en anstrengelse for, at vi gør tingene ordentligt.

Det er jo bl.a. også, fordi vi har en så grundig gennemgang, at et lovforslag på små otte sider bliver til en samlet udgivelse, der kommer op på de der mange sider, som hr. Kim Behnke nævnte, på 87 sider alt i alt. Det er, fordi vi her forsøger at være meget grundige med at servicere Folketinget. Det er jo en del af hele lov-kvalitetsarbejdet, at vi gør det.

Altså, jeg tænker tilbage på, da jeg startede her i Tinget for 20 år siden; hvordan lovforslagene så ud dengang, og hvordan lovforslagene ser ud i dag. Så synes jeg virkelig, at vi har papir og dokumentation for, at lov-kvaliteten – samt muligheden for, at Folketinget, offentligheden får en adgang, som man ikke havde på samme måde tidligere – er noget, vi har en fælles bestræbelse for.

Og så sammenligningen med køkkenbordet: Det var såmænd bare en sammenligning på, at noget, der er meget indviklet, bliver det svært at forholde sig meget enkelt til, når vi så skal ind og lave skatteregler. Og den sammenligning mener jeg stadig væk holder. Og så er der jo den store forskel, at når man sidder hjemme ved sit køkkenbord eller spisestuebord, eller hvor man sidder, så har man ikke én, man lige kan spørge. Vi vil stå til rådighed for hr. Kim Behnke og også Folketinget og gøre os umage for at give så gode, så klare, så pædagogiske svar, som vi overhovedet er i stand til lige så langt, som vore evner rækker.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om studerendes ret til skattefradrag for befordring.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 14/10 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Beslutningsforslaget her handler om studerendes ret til fradrag for udgifter til befordring til et uddannelsessted. Efter forslaget skal de studerende have ret til at trække udgifter til befordring fra i den skattepligtige indkomst efter de samme regler som lønmodtagere, der kan fratække befodringsudgiften mellem hjem og arbejdsplads.

Samtidig ønsker forslagsstillerne at afskaffe den ret til befodringsrabat, som de studerende ved de videregående uddannelser har haft siden 1997.

Efter de grundlæggende skatteregler er studerendes befodringsudgifter ikke fradragsberettigede, fordi de betragtes som en etableringsomkostning til forskel fra omkostninger, der afholdes for at »erhverve, sikre og vedligeholde en løbende indtægt«, som det hedder.

Med det klare formål at støtte studerende med store befodringsudgifter vedtog et flertal i Folketinget, bestående af regeringen, SF og Enhedslisten, i 1996 loven om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. Loven giver studerende mulighed for at købe månedskort til kollektiv trafik med rabat. Dengang vurderede man, at andre modeller for støtte til de studerendes befodringsudgifter end en rabatordning var mindre hensigtsmæs-